

Wymagania edukacyjne z fizyki dla klasy 4 TG na rok szkolny 2025/2026 w oparciu o program nauczania Nowa Edycja Fizyka 3 – zakres podstawowy oraz sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.

Wymagania edukacyjne:

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
1. Fizyka atomowa				
Uczeń: - informuje, na czym polega zjawisko fotoelektryczne; posługuje się pojęciem fotonu - ^dwskazuje przyczyny efektu cieplarnianego - posługuje się pojęciem widma - opisuje jakościowo uproszczony model budowy atomu - przeprowadza doświadczenia, korzystając z ich opisu; - obserwuje promieniowanie termiczne - obserwuje widma żarówki i świetłówki; - przedstawia wyniki obserwacji, formułuje wnioski - rozwiązuje proste zadania lub problemy dotyczące: - zjawiska fotoelektrycznego - promieniowania termicznego ciała - powstawania widm liniowych i zjawiska jonizacji, w szczególności: wyodrębnia z tekstów i ilustracji informacje kluczowe, wykonuje obliczenia i zapisuje wynik zgodnie z zasadami zaokrąglania, z	Uczeń: - opisuje zjawisko fotoelektryczne jako wywołane tylko przez promieniowanie o częstotliwości większej od granicznej; wskazuje i opisuje przykłady tego zjawiska - opisuje dualizm korpuskularno-falowy światła; wyjaśnia pojęcie fotonu oraz jego energii; interpretuje wzór na energię fotonu, stosuje go do obliczeń - posługuje się pojęciami elektronowolta i pracy wyjścia - ^dinterpretuje podany wzór na długość fali de Broglie’a, stosuje go do obliczeń - opisuje wynik obserwacji promieniowania termicznego, formułuje wniosek - analizuje na wybranych przykładach promieniowanie termiczne ciała i jego zależność od temperatury, wskazuje przykłady wykorzystania tej zależności - ^dposługuje się pojęciem ciała doskonale czarnego; wskazuje ciała, które w przybliżeniu są	Uczeń: - wyjaśnia na przykładach mechanizm zjawiska fotoelektrycznego - stosuje do wyjaśniania zjawisk wzór na energię fotonu - wykorzystuje pojęcia energii fotonu oraz pracy wyjścia w analizie bilansu energetycznego zjawiska fotoelektrycznego, wyznacza energię kinetyczną wybitego elektronu - ^dopisuje zjawiska dyfrakcji oraz interferencji elektronów i innych cząstek, podaje przykłady ich wykorzystania - ^dposługuje się pojęciem fal materii (fal de Broglie’a); stosuje podany wzór na długość fali de Broglie’a do wyjaśniania zjawisk - ^dzasadnia, że pomiędzy mikroświatem a makroświatem nie ma wyraźnej granicy; zasadnia, dlaczego w życiu codziennym nie obserwujemy falowej natury ciała - ^danalizuje zależność mocy ich promieniowania od jego	Uczeń: - rozwiązuje złożone zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału Fizyka atomowa, w szczególności: - dotyczące zjawisk fotoelektrycznego - ^dzwiązane z falami materii - dotyczące promieniowania termicznego ciała - dotyczące powstawania widm liniowych i zjawiska jonizacji oraz ^dwidm atomu wodoru; ilustruje i/lub zasadnia zależności, odpowiedzi lub stwierdzenia - realizuje i prezentuje własny projekt związany z tematyką tego rozdziału; planuje i modyfikuje przebieg doświadczeń domowych oraz obserwacji, formułuje i weryfikuje hipotezy	Uczeń: - ^dwyказuje, że model Bohra wyjaśnia wzór Rydberga; ^danalizuje różne modele wybranego zjawiska - rozwiązuje nietypowe zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału Fizyka atomowa, w szczególności: - dotyczące zjawisk fotoelektrycznego - ^dzwiązane z falami materii - dotyczące promieniowania termicznego ciała - dotyczące powstawania widm liniowych i zjawiska jonizacji oraz ^dwidm atomu wodoru

zachowaniem liczby cyfr znaczących, ustala odpowiedzi, czytelnie przedstawia odpowiedzi i rozwiązania	jego przykładami i omawia ich promieniowanie - ^domawia skutki efektu cieplarnianego w przypadku przyrody i ludzi - ^dwymienia główne źródła emisji gazów cieplarnianych; porównuje je pod względem stopnia przyczyniania się do efektu cieplarnianego - ^domawia sposoby ograniczania efektu cieplarnianego - porównuje widma żarówki i świetlówki - rozróżnia widma ciągłe i liniowe oraz widma emisyjne i absorpcyjne; opisuje jakościowo pochodzenie widm emisyjnych i absorpcyjnych gazów - analizuje i porównuje widma emisyjne i absorpcyjne tej samej substancji, opisuje je jakościowo - posługuje się pojęciem orbit dozwolonych; informuje, że energia elektronu w atomie nie może być dowolna, opisuje jakościowo jej zależność od odległości elektronu od jądra - rozróżnia stan podstawowy atomu i jego stany wzbudzone; interpretuje linie widmowe jako skutek przejść między poziomami energetycznymi w atomach w związku z emisją lub absorpcją kwantu światła	częstotliwości w przypadku Słońca i włókna żarówki - ^dwyjaśnia, na czym polega efekt cieplarniany; opisuje jego powstawanie - wyjaśnia, dlaczego prążki w widmach emisyjnych i absorpcyjnych dla danego gazu przy tych samych częstotliwościach znajdują się w tych samych miejscach - ^dwyznacza promień n-tej orbity elektronu w atomie wodoru - ^danalizuje i opisuje seryjny układ linii widmowych na przykładzie widma atomu wodoru; ^dposługuje się wzorami Balmera i Rydberga, stosuje je do obliczeń - ^dposługuje się wzorem na energię elektronu w atomie wodoru na n-tej orbicie, interpretuje ten wzór - rozwiązuje złożone (typowe) zadania lub problemy: - dotyczące zjawisk fotoelektrycznego i promieniowania termicznego ciał - ^dzwiązane z falami materii - ^ddotyczące efektu cieplarnianego i jego ograniczania - ^dzwiązane z analizą oraz opisem widm emisyjnych i absorpcyjnych - ^ddotyczące powstawania widm liniowych i zjawiska jonizacji		
---	---	---	--	--

	- opisuje zjawisko jonizacji jako wywoływane tylko przez promieniowanie o częstotliwości większej od granicznej; posługuje się pojęciem energii jonizacji - ^dpodaje postulaty Bohra; opisuje model atomu Bohra, wskazuje jego ograniczenia; wykazuje, że promień n-tej orbity elektronu w atomie wodoru jest proporcjonalny do kwadratu numeru tej orbity - opisuje widmo wodoru na podstawie zdjęcia - rozwiązuje typowe zadania lub problemy: - dotyczące zjawisk fotoelektrycznego i promieniowania termicznego ciał - ^dzwiązane z falami materii - ^ddotyczące efektu cieplarnianego i jego ograniczania - związane z analizą oraz opisem widm emisyjnych i absorpcyjnych - dotyczące powstawania widm liniowych i zjawiska jonizacji - ^ddotyczące modelu atomu Bohra oraz widm atomu wodoru; - wyodrębnia z tekstów i ilustracji informacje kluczowe; posługuje się tablicami fizycznymi oraz kartą wybranych wzorów i stałych; stosuje do obliczeń związek	- ^ddotyczące modelu atomu Bohra oraz widm atomu wodoru; - ilustruje i/lub uzasadnia zależności, odpowiedzi lub stwierdzenia - posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, które dotyczą treści tego rozdziału, - planuje przebieg wybranych doświadczeń domowych i obserwacji, formułuje i weryfikuje hipotezy; prezentuje przedstawiony projekt związany z tematyką tego rozdziału		
--	---	--	--	--

	gęstości z masą i objętością; wykonuje obliczenia, posługując się kalkulatorem; ustala i/lub uzasadnia odpowiedzi - dokonuje syntezy wiedzy z rozdziału Fizyka atomowa; przedstawia najważniejsze pojęcia, zasady i zależności - posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przedstawionych materiałów źródłowych dotyczących treści tego rozdziału, - prezentuje efekty własnej pracy, np.: doświadczeń domowych i obserwacji			
2. Fizyka jądrowa				
Uczeń: - posługuje się pojęciami: pierwiastek, jądro atomowe, izotop, proton, neutron i elektron do opisu składu materii - informuje, że w niezjonizowanym atomie liczba elektronów poruszających się wokół jądra jest równa liczbie protonów w jądrze - obserwuje wykrywanie promieniotwórczości różnych substancji; przedstawia wyniki obserwacji - odróżnia reakcje chemiczne od reakcji jądrowych - podaje przykłady wykorzystania reakcji rozszczerzenia	Uczeń: - opisuje skład jądra atomowego na podstawie liczb masowej i atomowej - posługuje się pojęciem sił przyciągania jądrowego - wyjaśnia, na czym polega promieniotwórczość naturalna; wymienia wybrane metody wykrywania promieniowania jądrowego - opisuje obserwacje związane z wykrywaniem promieniotwórczości różnych substancji; podaje przykłady substancji emitujących promieniowanie jądrowe w otaczającej rzeczywistości	Uczeń: - omawia doświadczenie Rutherforda - opisuje wybrane metody wykrywania promieniowania jądrowego - opisuje przykłady zastosowania zjawiska promieniotwórczości w technice i medycynie - opisuje wpływ promieniowania jonizującego na organizmy żywe - opisuje przykłady wykorzystania promieniowania jądrowego w medycynie - wykorzystuje do obliczeń wykres zależności liczby jąder	Uczeń: - rozwiązuje złożone zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału Fizyka jądrowa. Gwiazdy i Wszechświat, w szczegółowości: - dotyczące wpływu promieniowania jonizującego na materię i na organizmy żywe - dotyczące reakcji jądrowych - związane z czasem połowicznego rozpadu - związane z energią jądrową i energią syntezy termojądrowej - dotyczące równoważności energii i masy - związane z obliczaniem energii wiązania i deficytu masy;	Uczeń: - rozwiązuje nietypowe zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału Fizyka jądrowa. Gwiazdy i Wszechświat, w szczegółowości: - dotyczące wpływu promieniowania jonizującego na materię i na organizmy żywe - dotyczące reakcji jądrowych - związane z czasem połowicznego rozpadu - związane z energią jądrową i energią syntezy termojądrowej - dotyczące równoważności energii i masy - związane z obliczaniem energii wiązania i deficytu masy

- podaje warunki, w jakich może zachodzić reakcja termojądrowa przemiany wodoru w hel - podaje reakcje termojądrowe przemiany wodoru w hel jako źródło energii Słońca oraz podaje warunki ich zachodzenia - podaje przybliżony wiek Słońca - wskazuje początkową masę gwiazdy jako czynnik warunkujący jej ewolucję - podaje przybliżony wiek Wszechświata - rozwiązuje proste zadania lub problemy: - związane z opisem składu jądra atomowego; ilustruje na schematycznych rysunkach jądra wybranych izotopów - związane z właściwościami promieniowania jądrowego - dotyczące wpływu promieniowania jonizującego na organizmy żywe - dotyczące reakcji jądrowych - związane z czasem połowicznego rozpadu - związane z energią jądrową - dotyczące równoważności energii i masy - związane z obliczaniem energii wiązania i deficytu masy, w szczególności: wyodrębnia z tekstów i ilustracji informacje kluczowe, przelicza jednostki, wykonuje obliczenia i zapisuje	- wymienia właściwości promieniowania jądrowego; rozróżnia promieniowanie: alfa, beta i gamma - podaje przykłady zastosowania zjawiska promieniotwórczości w technice i medycynie - odróżnia promieniowanie jonizujące od promieniowania niejonizującego; informuje, że promieniowanie jonizujące wpływa na materię oraz na organizmy żywe - podaje przykłady wykorzystywania promieniowania jądrowego w medycynie - opisuje powstawanie promieniowania gamma - opisuje rozpady alfa i beta; zapisuje reakcje jądrowe, stosując zasadę zachowania liczby nukleonów i zasadę zachowania ładunku - opisuje rozpad izotopu promieniotwórczego; posługuje się pojęciem czasu połowicznego rozpadu, podaje przykłady zastosowania prawa połowicznego rozpadu - opisuje zależność liczby jąder lub masy izotopu promieniotwórczego od czasu, szkicuje wykres tej zależności - opisuje reakcję rozszczepienia jądra uranu ^{235}U zachodzącą w wyniku pochłonięcia neutronu, uzupełnia zapis takiej reakcji;	- izotopu promieniotwórczego od czasu -^dopisuje zasadę datowania substancji – skał, zabytków, szczątków organicznych – na podstawie zawartości izotopów promieniotwórczych; stosuje ją do obliczeń - omawia budowę reaktora jądrowego - wyjaśnia, dlaczego żelazo jest pierwiastkiem granicznym w możliwościach pozyskiwania energii jądrowej -^dposługuje się pojęciem energii spoczynkowej; - oblicza energię wyzwoloną podczas reakcji jądrowych przez porównanie mas substratów i produktów reakcji - opisuje powstawanie pierwiastków we Wszechświecie oraz ewolucję i dalsze losy Wszechświata - rozwiązuje złożone (typowe) zadania lub problemy: -dotyczące wpływu promieniowania jonizującego na organizmy żywe -dotyczące reakcji jądrowych -związane z czasem połowicznego rozpadu -związane z energią jądrową -związane z reakcją i energią syntezy termojądrowej -dotyczące równoważności energii i masy -związane z obliczaniem energii wiązania i deficytu masy	- ilustruje i/lub uzasadnia zależności, odpowiedzi lub stwierdzenia; formułuje hipotezy - realizuje i prezentuje własny projekt związany z tematyką tego rozdziału; planuje i modyfikuje przebieg wskazanych obserwacji, formułuje i weryfikuje hipotezy
--	---	---	---

wynik zgodnie z zasadami zaokrąglania, z zachowaniem liczby cyfr znaczących, ustala odpowiedzi, czytelnie przedstawia odpowiedzi i rozwiązania	podaje warunki zajścia reakcji łańcuchowej; informuje, co to jest masa krytyczna - opisuje zasadę działania elektrowni jądrowej oraz wymienia korzyści i niebezpieczeństwa płynące z energetyki jądrowej - opisuje reakcję termojądrową przemiany wodoru w hel – reakcję syntezy termojądrowej – zachodzącą w gwiazdach; zapisuje i omawia reakcję termojądrową na przykładzie syntezy jąder trytu i deuteru - wymienia ograniczenia i perspektywy wykorzystania energii termojądrowej - stwierdza, że ciało emitujące energię traci masę; interpretuje i stosuje do obliczeń wzór wyrażający równowagę energii i masy $E=mc^2$ - posługuje się pojęciami energii wiązania i deficytu masy; oblicza te wielkości dla dowolnego izotopu - stosuje zasadę zachowania energii do opisu reakcji jądrowych - opisuje, jak Słońce będzie produkować energię, gdy wodór się skończy – reakcję przemiany helu w węgiel - opisuje elementy ewolucji Słońca (czerwony olbrzym, mgławica planetarna, biały karzeł)	-dotyczące życia Słońca -dotyczące Wszechświata; ilustruje i/lub uzasadnia zależności, odpowiedzi lub stwierdzenia - posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych dotyczących treści tego rozdziału, w szczególności: skutków i zastosowań promieniowania jądrowego, występowania oraz wykorzystania izotopów promieniotwórczych (np. występowanie radonu, pozyskiwanie helu), reakcji jądrowych, równowagi masy-energii, ewolucji gwiazd, historii badań dziejów Wszechświata -prezentuje efekty własnej pracy, np. analizy samodzielnie wyszukanego tekstu, wybranych obserwacji, realizacji przedstawionego projektu		
---	--	---	--	--

	- opisuje elementy ewolucji gwiazd: najlżejszych, o masie podobnej do masy Słońca, oraz gwiazd masywniejszych od Słońca; omawia supernowe i czarne dziury - opisuje Wielki Wybuch jako początek znanego nam Wszechświata; opisuje jakościowo rozszerzanie się Wszechświata – ucieczkę galaktyk - wymienia najważniejsze metody badania kosmosu - rozwiązuje typowe zadania lub problemy: - związane z opisem składu jądra atomowego i właściwościami promieniowania jądrowego - dotyczące wpływu promieniowania jonizującego na organizmy żywe - dotyczące reakcji jądrowych - związane z czasem połowicznego rozpadu - związane z energią jądrową i z reakcją oraz energią syntezy termojądrowej - dotyczące równoważności energii i masy - związane z obliczaniem energii wiązania i deficytu masy - dotyczące życia Słońca - dotyczące Wszechświata; wyodrębnia z tekstów i ilustracji informacje kluczowe; posługuje się tablicami fizycznymi oraz kartą			
--	---	--	--	--

	wybranych wzorów i stałych; uzupełnia zapisy reakcji jądrowych; wykonuje obliczenia szacunkowe, posługuje się kalkulatorem, analizuje otrzymany wynik; ustala i/lub uzasadnia odpowiedzi - dokonuje syntezy wiedzy z rozdziału Fizyka jądrowa. przedstawia najważniejsze pojęcia, zasady i zależności -posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przedstawionych materiałów źródłowych dotyczących treści tego rozdziału, w szczególności: historii odkryć kluczowych dla rozwoju fizyki jądrowej, historii badań promieniotwórczości naturalnej, energii jądrowej, reakcji jądrowych, równowagi masy-energii, ewolucji gwiazd -prezentuje efekty własnej pracy, np.: analizy wskazanego tekstu, wybranych obserwacji			
--	---	--	--	--

Wymagania edukacyjne są dostosowywane do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia zgodnie z wskazanymi przepisami ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych :

- 1) posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego – na podstawie tego orzeczenia oraz ustaleń zawartych w Indywidualnym Programie Edukacyjno-Terapeutycznym,
- 2) posiadającego orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania – na podstawie tego orzeczenia,
- 3) posiadającego opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, o specyficznych trudnościach w uczeniu się, lub inną opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, wskazującą na potrzebę takiego dostosowania – na podstawie tej opinii,
- 4) nieposiadającego orzeczenia lub opinii wymienionych w pkt. 1-3, który jest objęty pomocą psychologiczno-pedagogiczną w szkole – na podstawie rozpoznania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia dokonanego przez nauczycieli i specjalistów;

Szczegółowe opisy dostosowań są ujęte w dokumentacji pomocy pedagogiczno- psychologicznej.

Wymagania edukacyjne zostały opracowane przez mgr Joannę Mikulską

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów:

1. W odpowiedziach pisemnych, w których poszczególne zadania są punktowane, ocena, jaką otrzymuje uczeń, jest zgodna z przyjętym rozkładem procentowym dla danej oceny tj.:

0-39% ndst

40-54% dop

55-74% dst

75-90% db

91-99% bdb

100% cel

2. Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej regulowane są w Statucie Szkoły.

3. Cele oceniania:

- Informowanie ucznia i rodziców o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych.
- Motywowanie ucznia do dalszego rozwoju i systematycznej pracy.
- Wskazywanie mocnych stron i obszarów wymagających poprawy.

- Dostarczanie nauczycielowi informacji zwrotnej o efektywności nauczania.

4. Zakres oceniania:

Ocenianiu podlega:

- opanowanie treści podstawy programowej,
- rozumienie zjawisk fizycznych i umiejętność ich wyjaśniania,
- stosowanie praw i zasad fizyki do rozwiązywania zadań,
- wykonywanie i interpretowanie doświadczeń,
- aktywność na lekcji, przygotowanie do zajęć, systematyczność.

5. Formy sprawdzania osiągnięć:

- Sprawdziany (prace klasowe) – zapowiadane z tygodniowym wyprzedzeniem, obejmują większy zakres materiału.
- Kartkówki – obejmują niewielki zakres materiału, mogą być niezapowiedziane.
- Odpowiedzi ustne – obejmują bieżące zagadnienia.
- Prace domowe, zadania praktyczne i doświadczenia – obowiązkowe elementy pracy ucznia.
- Aktywność na lekcji i praca długoterminowa (np. projekt, referat).

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- posiada wiadomości i umiejętności wykraczające poza podstawę programową
- potrafi stosować wiadomości w sytuacjach nietypowych (problemowych).
- umie formułować problemy, dokonuje analizy lub syntezy zjawisk,
- umie samodzielnie opracować doświadczenia do potwierdzenia praw fizyki,
- potrafi w sposób nietypowy rozwiązywać problemy i zadania łączące wiadomości z różnych dziedzin,
- osiąga sukcesy w konkursach szkolnych lub pozaszkolnych

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- w pełnym zakresie opanował wiadomości i umiejętności objęte podstawą programową,
- zdobył wiedzę potrafi zastosować w nowych sytuacjach, jest samodzielny – korzysta z różnych źródeł wiedzy,

- potrafi przeprowadzić doświadczenie fizyczne,
- rozwiązuje samodzielnie w pełnym zakresie zadania rachunkowe i problemowe,
- sprostał wymaganiom

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- opanował w dużym zakresie wiadomości określone podstawą programową
- poprawnie stosuje wiadomości do rozwiązywania typowych zadań i problemów teoretycznych i praktycznych,
- potrafi wykonać zaplanowane doświadczenie z fizyki,
- umie wykonywać działania na jednostkach

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- opanował w podstawowym zakresie wiadomości i umiejętności określone podstawą programową,
- potrafi zastosować wiadomości do rozwiązywania zadań o średnim stopniu trudności, czasem z pomocą nauczyciela,
- zna podstawowe prawa , wielkości fizyczne i ich wzory,

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- ma braki w wiadomościach i umiejętnościach określonych podstawą programową, a braki te nie przekreślają możliwości dalszego kształcenia,
- zna podstawowe prawa i wielkości fizyczne,
- rozwiązuje zadania typowe o niewielkim stopniu trudności, często z pomocą nauczyciela.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował niezbędnego minimum wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania w danej klasie
- nie potrafi rozwiązać zadań teoretycznych lub praktycznych o elementarnym stopniu trudności nawet z pomocą nauczyciela,
- nie zna podstawowych praw, pojęć i wielkości fizycznych.
- nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą

6. Skala ocen

Oceny wyrażane są w stopniach szkolnych od 1 do 6, zgodnie ze Statutem Szkoły:

6 – celujący,

5 – bardzo dobry,

4 – dobry,

3 – dostateczny,

2 – dopuszczający,

1 – niedostateczny.

Przy ocenianiu bieżącym dopuszcza się stosowanie przy ocenach znaków „+”, „-” z zastrzeżeniem, że ocena celująca może mieć tylko znak „-”, a ocena niedostateczna tylko znak „+”. Dopuszcza się stosowanie znaków „+”, „-” przy ocenach śródrocznych, za wyjątkiem oceny celującej i niedostatecznej.

7. Poprawianie ocen

Uczeń ma prawo do poprawy każdej oceny z pracy klasowej lub sprawdzianu w każdym semestrze.

8 .Nieprzygotowanie do lekcji

Uczeń ma prawo zgłosić 1 nieprzygotowanie w semestrze (nie dotyczy zapowiedzianych sprawdzianów i prac klasowych).

Każde kolejne nieprzygotowanie skutkuje oceną niedostateczną.

9. Nieobecności

Uczeń nieobecny na sprawdzianie zobowiązany jest do zaliczenia go w terminie ustalonym z nauczycielem, nie dłuższym niż 2 tygodnie od powrotu do szkoły.

Brak zaliczenia traktowany jest jako brak oceny i może uniemożliwić klasyfikację.

10. Oceny śródroczne i roczne

Ocena klasyfikacyjna nie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych – nauczyciel uwzględnia: hierarchię ocen (sprawdziany z działów- wpisane kolorem czerwonym, kartkówki -wpisane kolorem zielonym, pozostałe formy- wpisane czarnym kolorem, systematyczność pracy, aktywność, postępy ucznia.

11. Ocena roczna ustalana jest na podstawie ocen z obu semestrów.

12. Jawność oceniania:

Kryteria oceniania, wymagania edukacyjne oraz niniejszy PSO przedstawiane są uczniom i rodzicom na początku roku szkolnego.